

БЕЗОТГОВОРНИ РОДИТЕЛИ ДОКАРАХА ДО САМОУБИЙСТВО 16-ГОДИШНАТА МАРИЯ ОТ С. РУПЦИ, ПЛЕВЕНСКО

Преди да сложи край на живота си, Мария е работила като прислужничка при богаташко семейство в с. Осиковица, където е изкарвала прехраната си. Историята се разиграва в родното село на Мария, с. Рупци. Между майката и бащата съществувал конфликт, който довежда до лош край. Преди да се разделят, решават да приберат Мария от Осиковица. Бащата приема да остане при него. Майката веднага се омъжва, а той се жени за друга и довежда в дома трите ѝ деца. По-късно това става причина за самоубийството на Мария. Бащата, ослепен от любов към новата си бул-

ка, започва да упражнява психически и физически тормоз върху Мария. Налага ѝ да готви, да пере доведените деца, като спира да обръща внимание на собствените си. Мария започва да се измъчва. Тя не желае да се грижи за другите и да пренебрегва родните, по-малки братчета. Бащата обаче не харесва постъпките на дъщеря си и продължава да я тормози. Опитите за разговори между Мария и баща ѝ остават без резултат, след което в средата на месец юли тази година тя взема единственото и последно решение. Под ръка ѝ било малкото шишенце с "Низовон", който за беля имали в къщата. Така след кой

знае колко сълзи и мъка тя изпива отровата докрай и намира смъртта в същия миг. Хората от селото, а и от околностите, са потресени от случая. Всички те с болка коментират постъпката на родителите, погубила младото момиче. Семейството от Осиковица купили на Мария булчинска рокля и воал и уредили цялото погребение, така както е по ромската традиция.

Дано никога на никого не се случва това.

Деца има чиста и свята душа и не бива никога да я насилва!

ДЪЛБОК ПОКЛОН ПРЕД СВЕТАТА ѝ ПАМЕТ!

Романо ило

МОЛИТВА

АВЕ МАРИЯ МАЙКО СВЯТА
НА ВСИЧКИ ХОРА

ПО ЗЕМЯТА
ТЕ СА МОИ СТАРЦИ И ДЕЦА
СЕСТРИЦИ МОИ СА И БРАТЯ

АВЕ МАРИЯ ДАРИ МЕ
С ПРАВДАТА НА ИЗГРЕВА
С НЕЖНОСТТА НА ЗАЛЕЗА
БЛАГОСЛОВИ

МОИТЕ ДЕНОВЕ
И МОИТЕ БЕЗСЪННИ НОЩИ

БЛАГОСЛОВИ
МОИТЕ ГРЕХОВЕ
НЕКА БЪДАТ

ВИНАГИ ЧОВЕШКИ
И НЕКА БЪДЕ КРОТКА

МОЙТА СМЪРТ
АВЕ МАРИЯ МАЙКО СВЯТА

Анастас Павлов

ЗАБЕЛЕЖКА :

стихотворението се помещава
в този вид по молба на автора.

ПИСМО ЗА НАДЕЖДА (...продължава от стр. 1)

Съдбата брули от малки тези невинни създания, чийто предреши живот е подложен на механичните действия на някой стар и нов закон.

А Траян, който посмя да разкаже за огромната си болка от живота на своите съученици и приятели, вече е ученик в 8-ми клас в едно училище в "Надежда" - София. Трагедията на децата там е една от причините да напусне училището в Трявна. През цялата лятна ваканция Траян е продавал вестници на платното пред 90-то училище в "Люлин" - всяка сутрин от 5.30 до 17.00 следобед, за да си спечели пари за тетрадки и помагала.

Когато отишъл в Трявна да си вземе документите за прехвърляне в София, споделил с приятелите си, учителите си и лекарите там, че в София се е запознал с едно момче Ицо от фондация "Романи-гай - България", към когото се е обърнал за помощ - помощ за санаториума и училището за деца с белодробни заболявания в Трявна.

Писмото на Траян завършва така: "Изнемогващият санаториум ви моли да дадете тези неща, от които да подпомогнат децата. БЛАГОДАРИЯ. Траян Русинов."

В единия край на писмото стои и отговорът на момчето Ицо. И той е изписан със собствената му ръка точно така: "Мили Траяне, сигурен съм, че г-жа Сали Ибрахим от фондация "Романи-гай - България" ще вземе присърце това писмо и ще направи всичко възможно да помогне. Това е нейна и наша цел. Бъди жив и здрав.

И успех в училище. Хр. Христов."

Послепис: Цялата тази приказка, ако беше написана приказка, щеше да завърши така: "... и по брадата му тече, но в устата му не влезе..." Но защото тя не е написана, а реална тъжна приказка от нашия живот, сега звучи така: "... и в устата му влезе, голямото обещание, но дори и по брадата му не тече..."

Аз не мога да помогна с нищо на приятелчетата на Траян, но ако успея да се видя с тях, бих им изпяла "Песента за надеждата" на Джани Родари: "Ако можех да имам едно магазинче с две полицки, бих продавал - познайте какво! - надежда, надежда за всички! Купете, с отстъпка за вас - всеки трябва надежда да има и на всеки бих давал аз колкото трябва за трима! А на тоз, който няма пари и само отвънка поглежда, бих му дал, без да плаща дори, аз всичката своя надежда!"

Поетът Христо Христов е млад поет и сигурно не знае за един голям поет Джани Родари и за разните му стихотворения, но е крайно време да чуе за това. Иначе какъв поет ще е!

Романо ило